

Amerikansk Charta för ett Nytt Stadsbyggande

Kongressen för den nya urbanismen ser de minskande investeringarna i centrala stadsdelar, spridningen av platslös "sprawl", ökande åtskillnad mellan raser och inkomstgrupper, miljöförstöring, förlust av åkermark och vildmark och förfallet av den byggda kulturen som ett sammanhängande hot mot samhällsbyggandet.

Vi står för återupprustningen av stadscentra och städer inom sammanhållna stadsregioner, ombyggnaden av glesa förorter till riktiga grannskap och variationsrika stadsdelar, skyddet av naturmiljön och bevarandet av det byggda kulturarvet.

Vi inser att bebyggelseförändringar i sig själva inte kan lösa sociala och ekonomiska problem, men anser att ekonomisk vitalitet, social stabilitet och god miljö inte heller kan utvecklas utan stödjande fysiska ramar.

Vi förespråkar omstrukturering av politik och byggande för att stödja följande principer: blandade grannskap både när det gäller markanvändning och befolkning; samhällen som är utformade både gående, kollektivtrafik och biltrafik; städer och samhällen som formas av väldefinierade och tillgängliga offentliga platser och byggnader; platser som inramas av arkitektur och landskapsdesign med aktning och respekt för lokalhistoria, klimat, ekologi och byggnadspraxis.

Vi representerar ett brett medborgarskap, innehållande ledare ur offentlig och privat sektor, grannskapsaktivister och professionella från många olika områden. Vi vill återetablera sambandet mellan byggnadskonst och samhällsbyggande genom medborgardeltagande i planering och design.

Vi kommer hängivet att arbeta för att återta våra hem, kvarter, gator, parker, grannskap, stadsdelar, städer, regioner och miljön som helhet.

Vi hävdar följande principer i politik, stadsbyggnad, planering och design:

Stadsregionen, storstaden och småstaden

1. Storstadsregioner är ändliga platser med geografiska gränser, topografiska, vattenvägar, kustlinjer, åkermark, parkområden. Storstadsregionen består av en mångfald kärnor, bestående av städer och byar, var och en med ett definierat centrum och markerade gränser.
2. Storstadsregionen är fundamental för den nutida ekonomin, vilket måste få genomslag i politik, planering och ekonomisk strategi.
3. Storstadsregionen har ett miljömässigt, ekonomiskt och kulturellt förhållande till omlandets jordbruksmark och naturlandskap. Detta förhållande är både nödvändigt och ömtåligt. Åkermark och natur är lika viktiga för staden som trädgården är för huset.
4. Stadsutvecklingen ska inte upplösa stadsregionens gränser. Komplettering inom befintliga stadsområden bevarar naturresurser, ekonomiska investeringar och sociala nätverk, samtidigt som övergiven mark återbrukas. Stadsregioner bör utveckla strategier för att uppmuntra sådan komplettering framför perifer expansion.
5. Ny bebyggelse nära existerande bör integreras i stadsväven. Nya områden utan samband med existerande bebyggelse bör utformas med tydliga gränser och ha en god balans mellan arbete och bostäder – inte bli sovstäder.
6. Stadsbyggandet bör respektera historiska mönster, förebilder och gränser.
7. Närhet mellan offentlig och privat bebyggelse med olika användning bör eftersträvas för att stödja en regional ekonomi som gynnar människor i alla inkomstlagen. Billiga bostäder bör distribueras över hela regionen i god närhet till arbetstillfällen och för att förhindra fattigdomskoncentration.
8. Den rumsliga organisationen av regionen bör stödjas av goda transportmöjligheter. Kollektivtrafik, gång- och cykeltrafik bör maximera tillgängligheten och rörligheten i hela regionen och minska bilberoendet.
9. Skatteintäkter och andra tillgångar bör delas gemensamt mellan kommunerna inom regionen, för att undvika förödande konkurrens om skattebetalare, och istället stödja en rationell koordinering av transport, rekreation, offentlig service, bostäder och gemensamma institutioner.

Grannskapet, området och stråket

1. Grannskapet, området och stråket är de grundläggande delarna i utvecklingen och återuppbyggnaden av stadsregionen. De bildar identifierbara delar som uppmuntrar medborgarna att ta ansvar för deras underhåll och utveckling.
2. Grannskap bör vara kompakta, gångvänliga och blandade. Områden har vanligtvis en huvudanvändning och bör följa principerna för grannskapsutformning när det är möjligt. Stråken sammanbinder grannskap och områden, alltifrån boulevarder och järnvägslinjer till floder och parkstråk.
3. Många dagliga aktiviteter bör kunna äga rum inom gångavstånd, vilket ger oberoende för dem som inte kan köra bil, särskilt äldre, ungdomar och barn. Gatunätverket bör uppmuntra gående, minska bilresornas antal och längd, samt minska energiförbrukningen.
4. Inom grannskapet bör det finnas en bred variation av hustyper och prisnivåer, så att människor med olika ålder, ras och inkomst kan ges tillfälle till interaktion, och därmed stärka de personliga och medborgerliga band som är nödvändiga i varje verkligt samhälle.
5. Välplanerade och koordinerade transportstråk kan bidra till en strukturering av stadsregionen och revitalisera stadscentra. Motorvägar får inte dra investeringar från befintliga centra.
6. Bebyggelsestätheten och markanvändningen inom gångavstånd från hållplatserna bör vara sådan att kollektivtrafik blir ett livskraftigt alternativ till biltrafik.
7. Offentliga och kommersiella byggnader bör integreras i bebyggelsen och inte i avsides monofunktionella komplex. Skolor bör ha en storlek och lokalisering så att barnen kan gå och cykla dit.
8. Den ekonomiska hälsan och harmoniska utvecklingen av grannskap, områden och stråk kan stödjas med hjälp av designregler som därmed tjänar som förutsägbara guider för utvecklingen.
9. Parker – från småbarnslekplatser till sportfält och gemensamma trädgårdar – bör finnas i hela grannskapet. Bevarandemråden och öppen mark bör användas för att definiera och sammanbinda grannskap och områden.

Kvarteret, gatan och byggnaden

1. En huvuduppgift för all utveckling av städer och landskap är den fysiska definitionen av gator och offentliga platser som platser för gemensam användning.
2. Enskilda arkitektoniska projekt bör införlivas i omgivningen. Denna princip går utöver arkitektonisk stil.
3. Revitaliseringen av urbana platser hänger på säkerhet och trygghet. Utformningen av gator och byggnader bör främja en säker miljö, men inte på bekostnad av tillgänglighet och öppenhet.
4. I den nutida staden måste bilen få utrymme. Men det bör göras så att fotgängare och offentliga platser respekteras.
5. Gator och torg bör vara säkra, bekväma och intressanta för fotgängare. Då uppmuntrar de gående, och möjliggör för grannar att känna varandra och skydda sitt samhälle.
6. Utformningen av byggnader och landskap bör ske med utgångspunkt i lokalklimat, topografi, historia och byggnadspraxis.
7. Offentliga byggnader och gemensamma platser fordrar framträdande tomter för att stärka den gemensamma identiteten och demokratikulturen. De förtjänar en utpräglad form, eftersom deras roll är anorlunda än andra byggnader och platser.
8. Alla byggnader bör ge sina brukare en tydlig känsla av plats, väder och tid. Naturliga metoder för uppvärmning och kylning kan vara mer resurseffektiva än mekaniska system.
9. Bevarande och förnyelse av historiska byggnader distrikt och landskap befäster kontinuiteten och utvecklingen av det stadssamhället.